

L'augment de les protestes socials comença a posar nerviosos els policies. Acostumats a dividir la societat, de forma simplista, en *bons* i *dolents*, els cossos i les forces de seguretat –segons la terminologia oficial– es veuen obligats, cada vegada més sovint, a enfrontar-se amb ciutadans/es de peu, pares i mares de família, joves i avis, que els planten cara quan intenten evitar els seus actes de rebuig als representants d'una línia política entestats a passar-los factura d'una crisi econòmica de la qual no són responsables i que veuen, dia a dia, els seus drets esquilats sense fi. Els cascos de kevlar, l'armilla antídroma i els escuts protectors serveixen per a parar cops i pedrades, però no filtren els impropis de les mestresses de casa angoixades per la situació familiar, la visió de les pancartes enarborades pels desocupats crònics o el brogit dels eslògans recitats per estudiants sense futur. Això, a pesar del seu entrenament, els fa mal i els provoca contradiccions. Però el que més els treu

Anem enrere

Xavier
Vinader

Periodista

de polleguera es veure's reconeguts, l'endemà d'una actuació on han exercit la violència contra els manifestants al carrer, a les portades de tots els diaris, als telenotícies dels principals canals de TV i constatar que la seva imatge pegant garrotades a tort i a dret ha estat difosa, *ad infinitum*, a través d'Internet. A partir d'aquí comencen a aparèixer pulsions totalitàries pròpies d'uns altres temps.

El projecte anunciat recentment per Ignacio Cosido, el director general de la Policia, que té com a objectiu modificar

la llei de Seguretat Ciutadana, està en aquesta sintonia. El Ministeri de l'Interior, preveient un futur encara més crispat al carrer, vol *blindar* els policies prohibint "la captació, reproducció o tractament d'imatges, sons o dades de membres de les forces de seguretat en l'exercici de les seves funcions quan puguin posar en perill la seva vida o en risc l'operació que estan desenvolupant". Una mesura que, si es fa efectiva, atemptaria directament contra la llibertat d'expressió dels mitjans de comunicació i que ha estat qualificada pels juristes de clarament anticonstitucional. Anem enrere. Molt enrere.

En una societat realment democràtica no és bo que els policies actuïn encaputxats ni a les fosques. Això és propi de les dictadures i dels règims totalitaris. Han de saber treballar amb el màxim de transparència, a la llum del sol, mantenint la consciència de funcionaris públics –al servei del públic–, per evitar avergonyir-se de les seves actuacions. I si no ho tenen clar, que pleguin.

Guanyem l'opinió pública internacional

Ramon
Tremosa

Eurodiputat de CiU – www.tremosa.cat

Fa setmanes de la gran manifestació de l'11-S i manca un mes per a les eleccions catalanes. En aquests dies intensos i històrics viscuts ja podem assenyalar algunes tendències mostrades per totes dues bandes del *conflicte* (paraula que fa servir el president Mas) en dos camps especialment importants, el de l'opinió pública internacional i el de l'Europa política.

Pel que fa als mitjans internacionals, la sorpresa ha estat doblement satisfactòria: d'una banda, perquè han obert els seus espais als nostres arguments (espoli fiscal, incompli-

ments legals...) amb una amplitud considerable, i fins i tot en alguns casos mostrant una simpatia que va més enllà de l'acostumada neutralitat informativa.

De l'altra, l'ofensiva de la societat civil catalana (ANC, Òmnium i la manifestació) i de la classe política catalana (amb el president Mas al capdavant) ha agafat totalment desprevingut el Gran Madrid polític, obnubilat per l'autarquia informativa que emet el Gran Madrid mediàtic. La incredulitat primer, la manca de reflexos després i els insults i les amenaces posteriors del govern espanyol encara irriteren més els mitjans internacionals: veuen que el conflicte territorial espanyol que ara s'obre serà tractat des del Gran Madrid amb la mateixa arrogància, frivolitat i incompetència que els darrers governs espanyols han negat i apedaçat la crisi econòmica en tots els seus àmbits (laboral, judicial, bancària, infraestructures, energètica...), fet que posa en

perill la moneda única i fins i tot el projecte europeu.

Pel que fa a l'Europa política, el govern espanyol ha vist com la Comissió Europea no ha secundat les seves amenaces d'expulsió eterna de l'euro i de la UE, ans al contrari: els vice-presidents Almunia i Redding han avisat que no es pot desproveir de drets i de moneda, d'un dia per l'altre, ciutadans europeus que ja els tenen.

El president Mas està donant una imatge al món de seriositat, pulcritud democràtica i transparència. Els seus compromisos principals són anunciats en seu parlamentària (debat Parlament català finals de setembre) i l'estat propi i la consulta aniran al programa electoral, dels quals es deriven a Europa els mandats democràtics. Previsibilitat, consistència i coherència és el que l'Europa política demana. Carreguem-nos de vots i de legitimitat democràtica el proper 25-N per acabar de guanyar l'opinió pública internacional.